

פנין עין חמד

יוצא לאור ע"י בית הכנסת שכונת "עין חמד" - מקלחת ציון

פְּרָשַׁת בְּאֵ - פְּרָעָה קָטָן בְּלֵב

"וַיֹּאמֶר ה' אֶל מֹשֶׁה: בֵּא אֶל פְּרָעָה כִּי אֲנִי הַכְּבֹדְתִי אֶת לִבּוֹ" (שמות י, א)

אנחנו יודעים הכל, אבל חסרה לנו ההשבה אל הלב.

אנחנו למעשה שבויים ביד ליבנו. הלב הוא אשר מטה את רצוננו וגורם לנו לעשות מעשים אשר בהכרה שכלית ברורה אנחנו מבינים שמעשים אלו הם לא נכונים ולא ראוי לעשותם.

לכן אנחנו מצווים להזכיר מדי יום ביומו מספר פעמים בתפילות את יציאת מצרים. כדי שנלמד מכך את הלקח שפרעה למד בדרך הקשה.

בדרך זו אנחנו נשיב את ההכרה אל הלב. נזכור כי עלינו לפעול על פי רצון ה' ולא על פי שרירות הלב.

עלינו לפעול כך אם אנחנו לא רוצים למצוא את עצמנו חלילה במצבו של פרעה הרשע!

על כך נאמר בפסוק: **"וַיִּדְעַתְּ הַיּוֹם וְהִשְׁבַּתְּ אֶל לְבָבְךָ כִּי ה' הוּא הָאֱלֹקִים בְּשֵׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת אֵין עוֹד"** (דברים ד, ט).

כלומר, הידיעה כשלעצמה היא אומנם חשובה מאוד, אבל בלי השבה אל הלב- לא תהיה בה תועלת. יהי רצון שנשיב את ההכרה אל ליבנו ונקיים רק את רצון בוראנו.

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א
חבר הרבנות המקומית מבשרת ציון

זמני לכת

ע"י	כניסת לכת	צאת לכת	ריבון חס
י"מ	16:34	17:47	18:20
ת"א	16:50	17:43	18:16
מ"ב	16:50	17:43	18:16
כ"ג	16:53	17:46	18:20

הצלחה בגו"ר

יצחק אריאל בן טובה חגי חיים וב"ב שמואל אימן בן אסתר זרי שגית בת רותי מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים ליאור יהושע סומך וב"ב גלית בת מסודי יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה רונן אברהם וב"ב קסירר אפרים וב"ב רחל ברכה בת פדילה דליה משפ' שטרית נעם יצחק בן רחל ברכה רינה בת סימי וב"ב יוסף ליאור בן דליה אפרת- הצלחה בכל העניינים שלמה ודנה דוד וב"ב אריה ושרה לוי וב"ב י.מ.ש כדורי אקבלי יוסף חיים בן נסכה שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב עמית בן אהרון וב"ב רז דוד בן לאה וב"ב

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן חיים בן אלן אסתר רותית בת סימי תרצה בתיה בת ימנה נינט יוסף בן רוחמה אילן בן ג'ולייט יפית שרה בת ג'ינה דרוו בן סופיה אנאל חביבה בת שולמית מיטל בת מלכה מאיר בן שרית ואליהו טליה עדן אסתר בת שולמית נעם בן שרה שירי ימנה בת שולמית דוד עומרי בן יהודית שושנה שירה בת סילביה שמעון בן שולמית סיון רבקה בת אלן אסתר עמית בת טובה אברהם גורג'י בן דליה אפרת אורן בן נעמי לאה בת תמר

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו דרי בן ימנה אילנה בת רוחמה שמואל אימן בן אסתר זרי סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה נעמה בת יפה דגנית בת שושנה אסף בן סופיה נתנאל בן ג'ינה מיטל בת שושנה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניצרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניצרי בן פרח- בריאות ואריכות ימים מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעימה סימי בת סוליקה מיכאל יהודה בן מרים אורן בן אסתר דינה בת מזל נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל שירה שילת בת אורלי אפרים בן שרה לביא ישראל בן תמר חיה אסתר בת סוליקה מוריה בת רחל ברכה נחום בן כיריה יהודה אריה בן רחל ברכה ישראל בן חווה יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה משה בן נדימה עינת בת רחל ברכה רפאל משה בן רחל יצחק בן פנינה רחל ברכה בת פדילה דליה קטנט בת דגטו רותית בת סבריה יצחק בן חנון רפאל אבידן בן תקווה אליהו בן רחל בנימין בן ברכה אלן אסתר בת שרלוט נעימה בת שרה יהודה לייב בן אסתר מלכה נעם אלימלך בן אושרית- רפואה שלמה ובריאות איתנה יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים

אמר רבי יוחנן: "מכאן פתחון פה למינים שאומרים לא הייתה יכולת התשובה לפרעה".

אמר ריש לקיש: "ייסתם פיהם של מינים". משל לאדם שהזהירו אותו פעם אחת ושתיים ולא שמע. כך פרעה כיוון שהזהירו אותו אחת עד חמש פעמים ולא שמע, אמר לו הקדוש ברוך הוא: "הריני נועל את ליבך ומוסיף טומאה על טומאתך. הדא הוא דכתיב: 'אם לְלַצִּים הוּא יְלִיץ' (משלי ג, לד) (מדרש רבה פ יג).

הגאון המקדש הלוי מעורר: "מה בנוגע אלינו? אנחנו תמהים על פרעה, יתכן וגם לועגים לו".

"אבל אם נהיה כנים עם עצמנו, כלום אין אנחנו נוהגים במקרים רבים בדיוק כמוהו?"

אנחנו הרי מכירים את בורא עולם. אנחנו יודעים כי ה' הוא הָאֱלֹקִים. אין עוד מִלְבָּדוֹ (דברים ד, לה). **למרות ידיעה זו, האם אנחנו בוחרים לעיתים להתעלם מרצונו של בורא עולם?**

לכאורה צריך להבין זאת. כיצד אנחנו מרהיבים עוז בנפשינו להמרות את פיו של מלך מלכי המלכים!?

כיצד אנחנו יכולים לסבור כי אנחנו רשאים לעשות ככל העולה על ליבנו למרות שמעשים אלו מנוגדים לרצונו של בורא עולם?

התשובה היא אחת: אנחנו מבינים הכל.

העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בן גורג'יה ז"ל

לרפואה שלימה לנוריאל בן אסתר

לרפואה שלימה לאיידה חיה בת אסתר וליילד אלחנן רפאל בן איריס וליילד אורי חיים בן שלי

זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאליהו ניצרי בן ימנה וגלית בת מסודי

להצלחת אברהם גורג'י בן דליה אפרת וב"ב לרפואת הנפש והגוף של יהודה אריה בן רחל ברכה

לע"נ יצחק בן רבקה ז"ל

שואל ומשיב בהלכה - משקאות - פרק ד'

אלו בעיות בכשרות עלולות להיות במשקאות חריפים?

שאלה:

תשובה:

להלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו חיים פנחסי, רבנות מקומית מבשרת מתוך ספרו 'הכשרות למעשה':

אנחנו נתקלים בבעיה של מקור האלכוהול כמעט בכל משקה חריף. מכאן הצורך להשתמש ממקור ידוע שנושא כשרות.

באירלנד וגם בניו זילנד קיים מפעל שמייצר אלכוהול ממי גבינה. מכיוון שיש בהם הרבה לקטוז [סוכר החלב], מוסיפים שמרים לתסיסה ומזקקים ומקבלים אלכוהול חלב. אלכוהול כזה שמגיע מחוץ לארץ - יש בו גם האיסור של חלב נוכרי. **הערה:** לכן קוויאק שנעשה על ידי שמרתיחים חלב, וכל האדים עוברים דרך צינור שמצנן אותו והופכים למשקה, מכיוון שהזיעה נחשב כמאכל עצמו, לא התבטל ממנו שם חלב. עיין בשו"ת הר צבי (חיו"ד סימן פד) שכתב לדון אם זיעת חלב נחשב כחלב גמור או כמי חלב. נפקא מינה אם הוא איסור דאורייתא או דרבנן. ע"ע שו"ת מנחת יצחק ח"ז (סימן נט). כן העלה בשו"ת שולחן הלוי - בעלסקי מראשי הכשרות OU בארה"ב (פכ"ב אות ג). אולם ראיתי בשו"ת ציצ אליעזר ח"ה (סימן יב) שדן בזה ומסיים: מכל הלין שהבאנו, נלפענ"ד שיש מקום להיתיר בסעודת בשר שתיית הקוויאק הנעשה מחלב ונשתנה מראייתו וטעמו לגמרי מטעם החלב. ע"ע לו בח"ו (סימן יז).

כאשר מפיקים אלכוהול מדגנים ותיירס או מענבים או מתסיסת פירות תוצרת ארץ ישראל, חייב בתרומות ומעשרות. **מקורות:** הר צבי -זרעים ח"א (סימן ל), שו"ת מנחת יצחק ח"ט (סימן קסג אות ה), שו"ת מנחת שלמה (תנינא סימן קיא). לכאורה כאשר מכינים בירה ומרתיחים את התערובת [דגנים, כשות] יש לחייב במעשר, למרות שהוא מיובא מחוץ לארץ מכיוון שהמלאכה נגמרה ביד ישראל. אולם כמה תלמידי חכמים מורי הוראות שדיברתי איתם בזה היתה דעתם לפטור מתרומות ומעשרות מכיוון שאינו גמר מלאכה של שדה אלא של בית.

אלכוהול שנעשה מאדי יין או מבישול זגים וחרצנים, לא נאסר במגע גוי כדין יין מבושל. **מקורות:** שו"ת הרדב"ז ח"ד (סימן רצט).

כאשר מייצרים ערק או אלכוהול מיין של גוי - המשקה אסור בהנאה כיין עצמו. הוא הדין אם עשו את הערק או אלכוהול מזגים וחרצנים של יין נסך שאסור. לכן בראנדי [קוויאק] שעשוי מאלכוהול של גויים אסור מכיוון שהיה בהתחלה יין. **מקורות:** שו"ע (יו"ד סימן קכג ס"ד). ע"ע בפתחי תשובה (שם ס"ק יז). עיין בן איש חי (ש"ב בלק ס"ה). אם היין המעורב בשיכר הוא פחות מ 14% המשקה מותר בשו"ת אגרות משה ח"א (יו"ד סימן סב). ראה שו"ע (יו"ד סימן קלד ס"ה). בפרט בימות שלנו שהם רפויים דקיל טפי וכמ"ש הרב שולחן גבוא (שם אות יט) שביין קלוש, אפילו פחות משישה חלקים, יש ביטול, ומה שדיברו הפוסקים הוא דווקא ביין חזק.

מעשה ושכרו

מעשה אחד מבני העליה שבירושלים של מעלה לפני למעלה משמונים שנה. בתו הגיעה לפרקה ועמדה להינשא אבל לרש אין כל. הוא התחייב כלפי הצד של החתן אבל לא היה בידו אפילו שווה פרוטה כדי להכניס את בתו לחופה. הוא החליט לשפוך שיח לבורא עולם בכותל המערבי.

כאשר הגיע לשם, הוא התחיל להתפלל בבכי ובתחנונים בדמעות שלישי. באותה שעה הרה"ח ר' דוד שכטר זצ"ל (אביו של הגה"צ רבי יעקב מאיר שכטר) היה שם ושמע אותו. רבי דוד ניגש אליו ושאל: "אמור נא לי אחי ורעי, מדוע אתה בוכה?". היהודי השיב: "כלה לי בבית ואין בידי אפילו פרוטה שחוקה אחת".

ר' דוד אמר לו שיבוא איתו אל ביתו. כשהגיעו לבית, ר' דוד נתן לו את כל הסכום שנדרש להוצאות הנישואין. ר' דוד לא היה מעשירי העיר, אלא שגם הוא עמד לחתן את אחד מצאצאיו. בסייעתא דשמיא הוא הצליח במשך חודשים רבים לחסוך פרוטה אחר פרוטה, עד שהיה בידו את כל הוצאות החתונה. מכיוון שלא היה זקוק כעת לסכום זה, העניק לאותו יהודי את כל הכסף שחסך במתנה. ר' דוד בטח בקב"ה שבוודאי יהיה בעזרו ויזמין לו את כל צרכיו עד שיגיע היום שבו יכניס את בנו לחופה.

באותו יום ר' דוד הלך להתפלל תפילת מנחה בבית מדרש של האדמו"ר הרה"ק רבי שלמה גולדמן מזוועהיל. ברגע שר' שלמה ראה את ר' דוד, הוא קרא לו ואמר: "אתה זוהר. אמור נא לי איזה זכות באה לידך?". ר' דוד השיב בתמימות שלא עשה ולא כלום, אבל הרה"ק מזוועהיל לא הירפה ממנו והפציר בו מאוד שיגלה לו את המצווה שעשה.

ר' דוד אמר שאם גילו לו מן השמיים שעשה מצווה, מדוע לא גילו לו גם איזו מצווה עשה? למרות שהרה"ק מזוועהיל דחק בו מאוד שיספר לו מה שעשה. כשראה שר' דוד מסרב לחלוטין הוא הבטיח לו, שאם ימלא רצונו, אז יקבע איתו לימוד בחברותא מדי יום ביומו (ר' דוד הפציר בהרה"ק מזוועהיל שילמד איתו והוא היה דוחה אותו בלך ושוב). רק אז ר' דוד הסכים לספר לו את כל מה שאירע. לאחר שהרה"ק מזוועהיל שמע את הדברים, הוא אמר לו: "ראיתי עליך הזדככות גדולה מאוד. דע לך כי במעשה זה תיקנת את נשמתך בגלגול זה ובכל הגלגולים הקודמים. עכשיו אני מבין איך זכית לכך".

עושה אירוע שמחה באולם שמחות וברצונך להפוך אותו לכשרות "מהדרין-גלאט?"

צוות משגיחים תלמידי חכמים ידאגו לכך בכל איזור בארץ. ההשגחה החל מזמן אספקת הבשר ועד למנה האחרונה. בפיקוחו של הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

מינויים

לקבלת העלון חיים במייל מדי שבוע, יש לשלוח בקשה למייל

PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

ניתן להקדיש את העלון לעילוי נשמה, רפואה שלמה, הצלחה, זיווג הגון, חזרה בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל' 052-7652084 כתובת המערכת: עבור לליאור עצמון, רח' הבושם 26א ת.ד. 83375. מבשרת ציון. מיקוד 9076926

לשאלות בהלכה

נא לפנות לרב אליהו פנחסי בטל' 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

אם ראשונים כמלאכים - הגאון הרב דוד מלול זצ"ל

הגאון הרב דוד מלול זצ"ל - נולד בשנת ה'תרפ"ד (1924) באייט עטאב שבמרקו. בכור להוריו מבין שבעה ילדים. בילדותו למד במשך שנים רבות אצל אביו. כשבגר למד בישיבה במרקש ובהמשך בישיבה במקנס. לאחר נישואיו בשנת ה'תש"ג (1943) גר בדמנאת. לאחר תקופה קצרה הוזמן לשמש כרב הקהילה בעיר כְּנִיפֶרָה. באותה שנה היתה בצורת קשה ורבינו לא נתן לעצמו מנוח עד שכל העניים שבעיר השביעו את רעבונם. ביתו היה פתוח לרווחה וכן דאג והשתדל עבורם אצל עשירי העיר. בתקופה זו עסק במסחר עורות מעובדים. בשנת ה'תשי"י (1950) התחיל לשמש כרב בת"ת בדבדו, שם שימש גם כשוחט ובודק. לאחר תקופה עבר לשמש כמחנך, שוחט ובודק בעיר תַּאֲלִסְיִנָּה. כשהגיע לשם, גילה שעליו ללמד כמאה ילדים. היה עליו לחנך אותם וגם לשחוט עופות. מכיוון שמדובר בקהילה גדולה, הוא נפל למשכב. כשאביו שמע זאת, הוא הגיע לסייע לו במשך תקופה עד שועד הקהל הסכימו להביא מלמדים ושוחטים. משם עבר לשמש כרב הכפר בזו.

לאחר כחודשיים, עבר לשמש כשוחט ובודק בקזבלנקה למשך כשנתיים. בשנת ה'תשי"ד (1954) עלה לארץ והשתכן במעברת הר-טוב שבבית-שמש. במעברה שימש כרב וכפוסק במשך שלוש שנים. ביתו היה פתוח לכל שאלה ובעיה. בשנת ה'תשי"ח (1958) התחיל לשמש כרב הישוב ירוחם עד לפטירתו. חידש את מערך הכשרות בעיר. הקים מוסדות חינוך לתלמידים. יצא לשליחות גיוס כספים בחו"ל מספר פעמים עבור מכון הוצאת הספרים 'מכון הכתב'. בעל חסד מופלג, פיזר נתן לאביונים. מיעט להשתתף בטקסים ובאירועים פומביים. ענוותן מופלא. נפטר ב-י"ב שבט ה'תשע"א (2011). חי כ-87 שנים. ציונו בנתיבות לצד אביו.

אביו: ר' יוסף (מלומד בניסים. תלמיד הגאון ר' דוד סוויסה ממראקש. הוסמך לשחיטה ע"י ה'בבא סאלי'. למד בחברותא עם המקובל ר' אהרון הכהן אזוג). **אימו:** מרת גידא (בת ר' מימון מלכה). **אישתו:** מרת חסיבה (בת ר' מאיר קדוש. נישא בשנת ה'תש"ג-1943). **מרבתינו:** הגאונים אביו, ר' יוסף (רבו המובהק), ר' דוד סוויסה, ר' יעקב דהאן, ר' רפאל ברוך טולדנו. **חברותא:** הגאון ר' רפאל ברדוגו (דין בדבדו). **מספריו:** ייד יהודה- דרשות על התורה על דרך הפרד"ס **ילשון חכמים מתוק לנפש ומרפא לעצם**- על התורה **ייד יוסף**- דרשות על פרשיות השבוע ומוסר **בית דוד ושלמה- על התורה יודבר דוד**- דרשות **יוצבור יוסף** **ימכתם לדוד**- הלכות, מנהגים ופרשיות השבוע **יוסף עוד דוד** **ישושנים לדוד**.

להלן סיפורים שמעובדים מתוך 'בנתיבות ירוחם'. ניתן ללמוד מהם מעט מהנהגות רבינו: פעם אחת רבינו נכנס למשרד של ראש ישיבת סלבודקא בבני ברק והודיע לו שהוא מעונין לתרום סכום שנחשב אגדי באותם ימים. היה לרבינו תנאי אחד - **להקנות לו קניין עולמי בחלק מהבניין כדי לזכות אותו בהחזקת לימוד התורה אשר ילמדו שם כל השנים עד ביאת גואל צדק**. עד היום תלוי בישיבה שלט שמעיד על המכירה. השלט נתלה בפנים החדר ולא מחוצה לו בגלל רצונו להצניע את התרומה. הסיוע לישיבה לא תם בזאת. במשך השנים שלאחר מכן רבינו היה שולח תרומות של אלפי שקלים.

בכל דיבורו, מעשיו והילוכו היה ניכר שהוא עבד ה'. מנהגיו היו מיוסדים על אדני היראה ודקדוק ההלכה עד הפרט האחרון. היתה לו הנהגה קבועה שהיה משכים בכל לילה לאמירת תיקון-חצות. פעם אחת בערוב ימיו, לאחר שהשתתף בחתונת נכדו בבני ברק, התעכב יותר מהרגלו בשמחה, אבל למרות זאת התכוון לשוב לביתו באותו לילה. בנו ר' עמרם הי"ו הפציר בו שישאר ללון בביתו בבני ברק ולמחרת ישוב לירוחם בכוחות מחודשים. רבינו נענה לעומתו: "וכי הלילה קל בעיניך? יש לי סדר לימוד מיוחד בלילה לעבודת הבורא. אם אשאר בביתך, יקשה עלי לקיימו".

מ'מכון הכתב' אשר דאג להוצאת והדפסת ספרי קודש, היה אצל רבינו עניין של ממש. מסיבה זו, הוא יצא לשליחות גיוס כספים בחו"ל מספר פעמים עבור 'מכון הכתב'. הוא נמנע בכל תוקף מלקבל תגמול כלשהו עבור שליחותו, מלבד דמי נסיעה שהסתכמו בסכומים מועטים יחסית לתרומות המכובדות שהצליח בס"ד לגייס. בעת שליחותו העדיף להתאכסן רק אצל בעלי תורה ולא בבתי מלון. לא הכניס לפיו שום מאכל והיה צם עד אשר הגיע להיכלם של אדמו"רים, אצלם אכל מעט לשבוע נפשו. גדולי הדור נפעמו מהצניעות והפשטות שלו. כשהיה נפגש עם הנדיבים, דיבר איתם רק בדברי תורה. אע"פ שחלקם לא הבינו דבריו, היה ממשיך בשלו ואומר שטוב שישמעו קצת דברי תורה.

מנהג חסידים להקפיד שלא להוריד ידיהם מתחת לקו הטבור. כבר העידו חז"ל שידיים עסקניות הן. על כן, כאשר הידיים פנויות ממשא וכו' מקפידים על הנהגה זו. כך רבינו נהג ויודעי דבר העידו שמעולם לא ראו את ידיו יורדות מתחת לטבור. אף לעת זקנותו כשנחלש ביותר, שמר על הנהגה זו.

היה לרבינו מנהג מיוחד. כל תרומה שתרום רשם בפנקסו. איש בעולם לא הורשה להביט בפנקסו. רק לאחר פטירתו התגלו הסכומים האדירים שהיוו יחד היקף מדהים של נתינה. סכומים שלא מביישים קופת צדקה עירונית. בענוותו המיוחדת ציווה שלאחר פטירתו יטמנו איתו את כל הרשימות. עם הקבלות האלה תכנן להתייצב לפני בית דין של מעלה ולענות על השאלה: "נשאת ונתת באמונה?". אכן משאו ובעיקר מתנו, היו ללא כל צל של ספק באמונה שלימה, ברורה ועמוקה. חז"ל אמרו: "הרוצה להחכים- ידרים". והוא אכן החכים בכל מידה נכונה ושלח ידו בכל עסקה רוחנית שעמדה לו לנצח נצחים.

מִדָּה כְּנֶגֶד מִדָּה

רק עברנו לקריית-ספר ותוך תקופה קצרה אשתי מקבלת טלפון מבית ספר בעיר. להפתעתה הרבה שואלים אותה אם היא מחפשת עבודה קבועה.

אחרי שהשיבה בחיוב היא הוזמנה לראיון. לאחר מכן היא שאלה בתמיהה: "איך הגעתם אלי? למה פניתם אלי?". הם סיפרו על מפקחת שהגיעה לבקר בבית הספר. שם דיווחו לה על כיתות חדשות שעומדות להיפתח.

מתוך דרך ארץ הם שאלו את מי לדעתה כדאי לקחת כמורות בבית הספר. המפקחת ענתה שיש לה שתי תלמידות מצוינות- אחת מהן היא אשתי.

המפקחת לא זכרה את שם המשפחה החדש, אלא את השם לפני החתונה. מנהל בית הספר התקשר לאחייניתו בעלת שם משפחה זהה לאשתי.

התברר למרבה הפלא כי מדובר בבת דודה של אשתי. זו כמובן המליצה בחום על אשתי וסיפרה עליה דברים נפלאים. גם החברה שלה, שגם עליה המפקחת המליצה, נכנסה לעבודה באותו מוסד.

ברוך ה', מאז יש לאשתי מקום עבודה קבוע. ב"ה יש הכנסה טובה. אפילו בזמנים שהיו שם בעיות במשכורות, בדיוק אז אשתי היתה בחופשת לידה. כשחזרה לעבודה הדברים הסתדרו והיה להם מהיכן לשלם".

גרנו במקום שבו כל כך הרבה מחכות לעבודה ומחפשות ושוב מחפשות. לא הספקנו אפילו להתחיל להתעניין בהיצע הקיים - וכבר אשתי קיבלה עבודה.

ראיתי בחוש כי הקב"ה ריחם עלינו בזכות הנכונות לוותר ולהוריד מהלחץ של ההורים. מוזר לדבר על דירה בקריית-ספר כיום כעל מקום מגורים סוג ב'.

היום זה מקום מבוקש מאוד. כשאירסתי את בתי עם חתן חשוב במזל טוב, התחייבתי לתת דירה בקריית-ספר. ההבטחה הזאת היתה לי קשה מאוד לקיום. מאיפה אני משיג סכום עתק לדירה במרכז?.

יום אחד החתן ניגש אלי ושאל אם אני מסכים לקנות בשבילו דירה באחת מערי הפריפריה, מכיוון שכמה חברים שלו הולכים לגור שם ולהקים קהילה איכותית.

הוא גם סיפר שיש תוכניות מסודרות למבני ציבור ומוסדות חינוך, שיתאימו להקמת משפחה. אני כמובן שמחתי מאוד על ההצעה כי היתה בזה הקלה גדולה.

הרגשתי שבורא עולם משיב לי כגמולי אז כשהייתי חתן בעצמי והסכמתי לגור בקריית-ספר. **אכן, מידה כנגד מידה לא בטלה מן העולם - וכל מה שאדם עושה - לעצמו הוא עושה.**

להלן סיפור המעובד מתוך העלון 'השגחה פרטית'. יש בו כדי ללמדנו כי מידה כנגד מידה לא בטלה מן העולם. **כמו שאנחנו עושים למען הזולת - כך בורא עולם נוהג איתנו.** להלן הסיפור מפי בעל המעשה, אברך שמתגורר במודיעין עילית:

אני נשוי כבר למעלה מעשרים שנה ב"ה. גר בקריית-ספר מאז התקופה שהעיר כולה היתה מועצה קטנה של כשלושה רחובות בערך.

באותו זמן קריית-ספר היתה בחיתוליה. אנשים התייחסו אליה כאל פרויקט מגורים רחוק שצריך הרבה אומץ כדי להסכים לגור בו.

כאשר התארסתי, לא ידעתי מה המחותנים סיכמו ביניהם. הכלה היתה יתומה, אבל ממה שהבנתי, לא היתה שום מגמה להפחית במענקי ההורים משני הצדדים לזוג הצעיר.

בתקופה שבין האירוסים לחתונה אחותי פנתה אלי ואמרה לי שפנו אליה מצד הכלה וביקשו שנתחשב בהם. אומנם סוכם על דירה בירושלים, אבל הכלה היא הבת הצעירה במשפחה. חמותי לעתיד נכנסה לחובות לא קטנים עבור הילדים הקודמים שהתחתנו.

בנוסף, עכשיו חמותי לעתיד צריכה לפנות את הדירה שגרה בה בדמי מפתח ולקנות דירה לעצמה. מכיוון שנפל עליהם עול כה גדול של קניית שתי דירות בירושלים, היא מבקשת שאסכים שיקנו לי דירה זולה בקריית-ספר במקום דירה בירושלים שעלותה עצומה.

אמרתי לאחותי שאיני רואה בזה שום בעיה. אף אחד לא חייב לי שום דבר. אני מלא הערכה והכרת טובה על כל מה שנותנים לי.

התשובה שלי התקבלה בשמחה רבה בעיני חמותי לעתיד. גם הורי הסכימו לדבר, ואכן הורינו רכשו לנו דירה במודיעין עילית - קריית ספר דאז.

זמן קצר אחרי החתונה עברנו לקריית ספר. כל מכריי הרימו גבה ועיקמו אף. "תגיד לי", חבר אחד חקר, "אתה יודע מה אתה עושה? אתה עובר למקום שאין שם כלום. על כל מקום אחד של עבודה יש מאה מתמודדות. איך אתה מתכוון בדיוק להתפרנס שם?".

אמרתי לו: "ראה, כפי הידוע לי, אותו ריבונו של עולם שנמצא בירושלים נמצא גם בקריית-ספר. כשם שבורא עולם זן ומפרנס בירושלים כך הוא יפרנס אותנו בקריית-ספר.

בוודאי שיקולים מעין אלו הם לא סיבה להלחץ את ההורים. במיוחד לא את האימא האלמנה של אשתי שנמצאת במצב כלכלי לא קל".

הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל הרב שמואל בן שמחה דרוזי זצ"ל וילד יחיא בן יוסף ז"ל פואד אברהם בן רג'ינה ז"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל יצחק בן ברקוב דב ז"ל יצחק יצקן בן רחל ז"ל זהבה בת שושנה רייזל ע"ה מאירה בת יפה ע"ה אברהם בן יונה ז"ל מרים בן דבורה ז"ל אביגדור בן ג'ולי ז"ל סעידה בת תופחה ע"ה ר' שאול בן סילביה זצ"ל צדיק חכם בן חזלה ז"ל מזל בת שמעון ע"ה שני בת אסתר ע"ה דוד בר חסיבה ז"ל יוסף בן מרים נוסרת ז"ל מסודי בת חביבה ע"ה חווה בת יעקב צבי ע"ה יעקב בן אסתר ז"ל אסתר בת גולה גאולה ע"ה יצחק בן מישא אסתר ז"ל רחל רפאת בת השמת ע"ה יוסף בר סעדה ז"ל ברכה בת מרדכי ע"ה לטיף בן פרחא ז"ל שלום בן אסתר ז"ל יעקב בן נעמה ז"ל מרים בת שרה ע"ה אריה בן מרים ז"ל דוד יצחק בן פרחא ז"ל אביבה וושי ע"ה אלון בן סעדה ז"ל גורג'יה בת נעימה ע"ה שרה בת נקיקס ע"ה אילנה (מחרוזת) בת שרה ע"ה רחמה בת מסעודה ע"ה

הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל הרמ"ם בן רחל ז"ל חיים משה גרשון בן שלמה יחזקאל ז"ל ר' עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל אביחי בן אסתר ז"ל נעימה בת גורג'יה ע"ה חי זידי בן קלרה ז"ל ר' יצחק בן מסעודה קדוש ז"ל אסתר בת נעמי ע"ה ר' דב בן בנימין אלתר ז"ל אורה בת נעימה ע"ה מישא אסתר בת זרהר ע"ה מסעוד בן יקוט ז"ל הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל אליהו אליאס בן אלגריה ז"ל שמואל בן רבקה ז"ל רפאל בן אסתר ז"ל יצחק בן חביבה ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל דב בן יצחק ז"ל סוליקה בת עישה ע"ה סלים בן פרחא ז"ל יעקב בן סלימה ז"ל ספירנס תקווה בת נעימה ע"ה יהודה בן סעידה ז"ל עפאת בת השמת ע"ה